

[Rytter.]

land, Finland, vil man ikke se noget tilsvarende. Der, hvor man har Folkerepræsentation, vilde man korse sig, hvis en Minister kom og sagde: Jeg ønsker Bemyndigelse til at supplere Straffeloven. — Dette er den ene Ændring, som man altsaa tydeligt kan se er et Kompromis. Men det er efter min Mening et daarligt Kompromis, for det hjælper ingenting, og det indfører en Sondring mellem mere væsentligt og mindre væsentligt; men jeg er vis paa, at det er ganske umuligt at give nogen Forklaring paa, hvornaar der er Tale om det ene og hvornaar om det andet.

Saa kommer vi til den næste Ændring, som jeg kan se, man har lagt overdreven Vægt paa. Det er Ændringen i § 129 a, som vi jo har været inde paa tidligere. Ordet „Referater“ i denne Paragraf er blevet rettet til „Gengivelser“. Jeg maa beundre, hvorledes man kan finde et saadant Kompromis. Referater, Gengivelser — jeg er ikke klar over, hvad Forskellen er. „Referater“ er maaske et fremmed Udtryk, saa at man kan sige, at „Gengivelser“ er mere dansk, men bortset herfra kan jeg overhovedet ikke se, hvad man opnaar ved denne Ændring. Jeg maa over for den højtærede Minister sige — for at blive i Billedet fra før med Pisken —, at den har været meget effektiv i dette Tilfælde for blot at rette Ordet „Referater“ til „Gengivelser“. Saa staar der oven i Købet „Gengivelser eller falske Citater af Meddelelser om faktiske Forhold“ — det er altsaa ikke blot falske Citater, nej, det er „eller“; baade det ene og det andet kommer altsaa ind herunder, saa jeg ved egentlig ikke, hvad man har opnaaet her. Jeg kan ikke se det.

Og dertil kommer, at jeg synes, Bestemmelsen bliver yderst farlig for vor højtærede Justitsminister, endskønt jeg indrømmer, at den højtærede Justitsminister har tvunget sin Anskuelse igennem. Jeg synes, den højtærede Justitsminister kommer i en vanskelig Situation. Vi ved alle — i alt Fald ved den højtærede Justitsminister og jeg det —, at Offentliggørelse sker som Hovedregel i Pressen, men Offentliggørelse sker jo ogsaa i Rigsdagen. Det er en Slags Offentliggørelse, der finder Sted her; for det, der kommer frem under Rigsdagens Forhandlinger, bliver jo offentliggjort. Der-

for har vi ogsaa Domme, der behandler det som en Slags Offentliggørelse. Lad os nu tænke os et Eksempel. Lad os tænke os, at den højtærede Minister i Landstinget bliver spurgt om, med hvilken Hjemmel han har undladt at drage dem, der er vendt hjem fra Borgerkrigen i Spanien, til Ansvar. Saa svarer den højtærede Minister: Jeg har besvaret det Spørgsmaal i Folketinget, og man kan læse i Folketingstidenden, hvad jeg mener. Det viser sig imidlertid, at Spørgsmaalet ikke er blevet besvaret i Folketinget, absolut ikke. Lad os nu se, hvordan den højtærede Minister saa vil forholde sig til nærværende Paragraf. Der staar altsaa:

„Med Bøde, Hæfte eller under skærpendede Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, der offentliggør bevidst usande Gengivelser eller falske Citater af Meddelelser om faktiske Forhold fremsat i Retsmøder eller givet i Rigsdagen.“

Jeg kan ikke se andet, end at den højtærede Minister vil falde ind under denne Paragraf. Og er der noget, der vil gøre mig meget ondt, saa er det det, at vi skulde lave en Straffelov, som beror paa et Kompromis mellem de to Partier, og at objektivt set vil Ministeren falde ind under denne Paragraf. (*Justitsministeren* [Steincke]: Objektivt set!). Ja, for det kan være, de subjektive Betingelser ikke er i Orden; det tør jeg ikke sige noget om, det vil blive undersøgt i det enkelte Tilfælde. Jeg er nu ikke i Tvivl om, at det subjektivt er i Orden for den højtærede Minister; Ministeren vil sige: Man kan let komme til at begaa en Fejltagelse.

Naar jeg saa ser paa § 129 a, 2det Stykke, staar der:

„Paa samme Maade straffes den, som bevidst usandfærdig offentligt tillægger en offentlig Myndighed Handlinger, som den ikke har foretaget, naar dette er egnet til at skade Landets Interesser i Forhold til Udlandet.“

Tidligere ironiserede vi over, at det var en Ministerbeskyttelsesparagraf, nu er Ordet „Regeringen“ gaet ud. Ja, det er altsaa Kompromisset, men der staar stadig „offentlig Myndighed“, og derindunder falder Ministrene ogsaa, saa i den Retning er der ikke opnaaet noget. Der er derimod opnaaet noget andet, som helt forandrer Paragraffen; der er nemlig indsat Ordene „Landets In-